

ת"פ 5781/05/14 - מדינת ישראל נגד חיים ביטון

בית משפט השלום בבאר שבע

26 ינואר 2015

ת"פ 5781-05-14 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוג

נגד
הנאשם
חיים ביטון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד תורג'מן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן ובסחר בסם מסוכן (2 עבירות).

על פי המתואר באישום הראשון ביום 17.10.13, 15:54, התקשר הסוכן המשטרתי לנאשם. הנאשם חזר לסוכן והשניים שוחחו טלפונית. בשיחה זו ביקש הסוכן לקנות מהנאשם סמים והנאשם מסר לו להגיע בסמוך לביתו, ברח' הרב טנא ב"ש. בהמשך הגיע הסוכן למקום ופגש את הנאשם. הסוכן ביקש מהנאשם לקנות 3 מנות סם מסוג קוקאין, אולם הנאשם מסר לו כי אין לו בכמויות כאלה קטנות, ושהוא יארגן לו תוך כשעה. הנאשם שוחח עם אחר בנוגע לסמים ולאחר מכן השניים נפרדו. בסמוך לשעה 16:55, התקשר הנאשם לסוכן והורה לו להגיע למרכז מסחרי ברח' יונה ז'בוטינסקי וזאת לאחר שהשיג את הסמים מאחר. בהמשך הגיע הסוכן למקום והנאשם נכנס לרכב והניח סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1.91 גר' אותם קיבל מהאחר, וזאת בתמורה לסך של 1,400 ₪, אשר הועברו לאותו אחר.

על פי המתואר באישום השני ביום 10.3.14, בסמוך לשעה 15:27 התקשר הסוכן לנאשם ובמהלך השיחה סיכמו השניים כי הנאשם ימכור לו 5 גר' קוקאין בתמורה ל-2,000 ₪. בהמשך, בשעה 16:00 התקשר הנאשם לסוכן והורה לו להגיע למכבי האש בסמוך למרכז "ביג". בהמשך הגיע הסוכן למקום המפגש ומסר לנאשם 2,000 ₪ במזומן. הנאשם נטל את הכסף וחזר כעבור 10 דק' ומסר לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 4.66 גר'.

על פי המתואר באישום השלישי ביום 20.3.14, בסמוך לשעה 16:00 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לקנות סם מסוג קוקאין במשקל 5 גר', תמורת 2,000 ₪. השניים שוחחו מספר פעמים ובשעה 17:14 אמר הנאשם לסוכן להגיע לשכונת נווה - נוי בב"ש. בהמשך הגיע הסוכן ברכב ופגש בנאשם בחניית פאב "הזיגי" ובמעמד זה מסר הנאשם לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 3.99 גר' והניחו על מושב הנהג ובתמורה מסר הסוכן סך של 2,000 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם, לא הייתה הסכמה לעניין העונש ובטרם טענו הצדדים ביחס לכך, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקינן בנאשם כבן 28, נשוי ואב לשניים בגילאי שנה ו-4, בטרם המעצר עבד הנאשם במפעל "מכתשים" כמפעיל מתקן. הנאשם נולד וגדל בבאר שבע. מדבריו של הנאשם עולה כי סיים 12 שנות לימוד, ללא זכאות לתעודת בגרות. בתום לימודיו התגייס לצה"ל ושירת כתומך לחימה בתפקיד נהג. הלה מסר כי במהלך השירות התעוררו בעיות משמעת וכי ביצע עבירות נפקדות בגינה ריצה 3 חודשים בכלא הצבאי.

בנוגע לעברו התעסוקתי ציין כי לאחר השחרור מהצבא עבד כמלצר תקופה קצרה, לאחר מכן עבד "באינטל" כרתך וכעבור מספר חודשים פתח עסק עצמאי במשך שנתיים, כמתקין עבור חברת "הוט". כמו כן, ב-5 שנים האחרונות עבד בחברת "מכתשים" עד למעצרו.

אשר למשפחת מוצאו- זו מונה זוג הורים ו-8 ילדים בגילאים 13-28, כאשר הנאשם הנו הבן הבכור. הנאשם מסר כי הוריו אינם עובדים וכי הם מתקיימים מקצבאות נכות מטעם המל"ל וזאת נוכח בעיות בריאות. הנאשם ציין כי לאביו דפוסי התמכרות לשתיית אלכוהול וכי בעבר ריצה עונשי מאסר. עוד ציין כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את אביו בהליך גמילה, אולם ללא הצלחה. זה תיאר כי כאשר אביו מתנהל באופן בעייתי בעקבות שתיית אלכוהול אמו אחיו יוצרים עמו קשר על מנת שסייע בהרגעתו. הנאשם תיאר כי משפחתו נתונה למצוקה כלכלית קשה וכי הוא מסייע להם בתשלומים שונים וכן מסייע לאחיו הקטנים עבור הוצאות לימוד.

אשר למשפחתו הגרעינית- מסר כי הוא נשוי במשך כ-5 שנים וכי אשתו עובדת בחברת "YES" וכי בטרם המעצר היחסים היו קרובים אולם לאחר שנודע לאשתו על מעורבותו במיוחס לו היחסים בניהם התערערו. כמו כן, ציין כי אשתו התנגדה לקשר התלותי בינו לבין משפחת מוצאו.

אשר לביצוע העבירות- הודה הנאשם במיוחס לו. זה ציין כי הסוכן הינו מכר של המשפחה וכי ביצע זאת על מנת לסייע מבחינה כספית למשפחת מוצאו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי לא שקל את צעדיו באופן מעמיק וכן לא לקח בחשבון את ההשלכות שבמעשיו על משפחתו הגרעינית.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה - שיתף כי התנסה לראשונה בסם מסוג קנביס בהיותו נער ובמשך השנים השתמש בסמים פעמים בודדות על רקע חברתי בלבד. בנוגע לצריכת אלכוהול תיאר כי נהג לשתות באופן מבוקר וללא איבוד שליטה.

שירות במבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות טובות, בעל כושר ביטוי טוב אשר מבטא שאיפות לתפקוד נורמטיבי, ללא מעורבות בפלילים. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם כישורי תעסוקה וכי הוא בעל כוחות לתפקוד חיובי. כמו כן, הנאשם שימש ככתובת לבני משפחתו בכל צרותיהם ובעקבות לחץ שהופעל עליו ראה בסחר בסמים כפתרון לקשייהם הכלכליים. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת לערוך התבוננות פנימית ביחס לדפוסי המכשילים וכי חווית המעצר מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. לצד האמור, מציין שירות המבחן את גורמי הסיכון, בכללם, עברו הפלילי וכי חרף העובדה כי תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים התקשה להציב לעצמו גבולות.

בסיום הדברים ולאחר שקלול האלמנטים שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, וזאת תוך לקיחה בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניו בכתב לעונש הפנה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם, וביתר שאת הפנה לכך שנסיונות ביצוע העבירה מלמדות כי הנאשם מעורב היטב בעולם הסמים. עוד הפנה לטיב הסם הנמנה עם הסמים הקשים וכן לכמות הסם הגבוהה. בהתאם לתיקון 113, ציין את הערכים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, פגיעה בשלום הציבור וכן בתקינות הסדר הציבורי. זה עתר למתחם ענישה בגין האישום הראשון אשר נע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל וביחס לאישומים השני והשלישי עתר למתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. אשר למדיניות הענישה הנוהגת-הפנה ב"כ המאשימה, בין היתר, לגזרי הדין אשר ניתנו באותו מבצע סוכן אשר הסתיימו בהסדרי טיעון "סגורים". בתוך גדרי המתחם עתר לקחת בחשבון את עברו הפלילי המונה 2 הרשעות בתחום הסמים אשר במסגרתן עומדים ותלויים 2 מאסרים מותנים אשר לא הרתיעו את הנאשם מלבצע את המיוחס לו. אשר לתסקיר- הפנה לכך שמהתסקיר עולה כי הענישה המקלה שהוטלה במסגרת הרשעותיו הקודמות לא שימשה כגורם מרתיע ולפיכך הפעם יש מקום לענישה מוחשית ומרתיעה. בנסיבות אלו, עתר להטלת עונש מאסר כולל שלא יפחת מ-48 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל את 2 המאסרים המותנים באופן מצטבר ובנוסף לגזור קנס משמעותי, פסילה בפועל וכן להכריז על הנאשם כסוחר סמים.

ב"כ הנאשם ביקש תחילה להעיד להגנתו של הנאשם את אשתו, הגב' ורד ביטון. זו ציינה כי היא והנאשם מנהלים חיים נורמטיביים הכוללים, עבודה מסודרת, ניהול משק בית משותף, גידול 2 ילדים. עוד ציינה כי הנאשם תומך ומסייע בגידול הילדים. זו מסרה כי לא הבחינה בכך שהנאשם מתעסק בתחום הסמים וכי המדובר בהתנהלות שאינה אופיינית למשפחתם. כמו כן, ציינה כי המעשים נובעים מתוך הדאגה למשפחת מוצאו. עוד מסרה כי דיברה עם מנהל העבודה של הנאשם אשר הסכים להחזירו לעבודה בתום ריצוי מאסרו.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר ולכך ששירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות ותפקוד חיוביים וזאת ניתן ללמוד מהתמדתו בעבודה במפעל. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם נקלע לסיטואציה האמורה בעקבות הלחצים המשפחתיים בהם היה נתון באותו מועד. לדבריו, כאשר העבירות נעשות מול אותו אדם, כפי שאירע בתיק זה, יש לכך השלכה על קביעת המתחם. זה ציין כי המדובר ב-3 עסקאות, לא יותר ולא פחות, מאחר וכך החליט מפעילו של הסוכן. לדבריו, במצב דברים שכזה אין לראות בשלושת האישומים כאירועים נפרדים. לדבריו מתחם העונש בעבירת הסחר נע בין 6-8 חודשי מאסר בפועל ועבירת הסיוע מחצית. בעניין הענישה הנוהגת הפנה לתיק של נתנאל אזולאי. לדבריו, הגם שאותו נאשם הורשע גם כן בעבירת סיוע לסחר וב-2 עבירות של סחר, המדובר בתיק חמור יותר מהמקרה דנן וזאת הן נוכח כמויות הסם והתמורה והן נוכח עברו של אותו נאשם ולכן אין להטיל על הנאשם בתיק דנן עונש חמור מזה שהוטל באותו תיק. זה סבור כי ניתן להסתפק בעונש כולל של 24 חודשי מאסר הכוללים הפעלתם של המאסרים המותנים וזאת בשים לב כי עסקין בנאשם שהוא בר שיקום.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו והביע חרטה על מעשיו. הלה ציין כי זוהי הפעם הראשונה שהוא מאחורי סורג ובריח. הלה ציין כי הוא מבין את ההשלכות של מעשיו ואת המחירים אותם נאלץ לשלם כעת. הלה ביקש כי בית המשפט ייתן לו הזדמנות נוספת לשקם את חייו ואת משפחתו. כמו כן, ציין כי לאחר השחרור ממתינה לו עבודה.

דין והכרעה

ראשית וכפתח דבר יצוין כי מצאתי לראות בכל אישום כאירוע נפרד וזאת מאחר וכל אחד מהאישומים מפרט עסקה נפרדת אשר בוצעה בתאריך שונה, במקום שונה, כשבין האישום הראשון לשני, חולפים 5 חודשים ובין האישום השני לשלישי 7 ימים. עובר לכל אחת ואחת מהעסקאות ערך הנאשם את שיקולי "הסיכון אל מול העלות תועלת", ובחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום. עוד יצוין כי המתחמים באישומים השני והשלישי יהיו זהים הואיל ושניהם מבוססים על אותם פרמטרים.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריון על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נ' מדינת ישראל** (5.4.13), פסקה ו' לפסק דינו של כב' השו' רובינשטיין:

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליקנ' מדינת ישראל (לא

פורסם (פסקה ז').

מדיניות הענישה בעבירות של סחר בסם הנמנה על הסמים הקטלניים בכמות המגיעה לכדי גרמים שאינם מבוטלים, על דרך הכלל נעה בין מס' חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל ואף יותר.

במסגרת רע"פ 7681/13 **יוסף דקה נ מ"י** (21.1.14) - נדחתה בקשת ערעור על חומרת העונש מטעם נאשם אשר נידון ל-10 חודשי מאסר בגין שתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל מצטבר של 2.818 ג';

במסגרת רע"פ 2122/13 **יצחק דבש נ מ"י** (9.5.13) - נדחתה בקשת ערעור על חומרת העונש מטעם נאשם אשר נידון ל-40 חודשי מאסר בפועל ולאחר הפעלת המאסר המותנה ל-46 חודשים בגין 2 עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין בשקל כולל של 6.4336 ג' ובתמורה מצטברת בסך של 3,220 ₪ וכן בעבירה נוספת של אספקת סם מסוג קוקאין ;

במסגרת עפ"ג 39844-08-13 (מח' -ב"ש) **מ"י נ' אבו קרייק** (26.12.13) - התקבל ערעור מטעם המדינה על קולת העונש לפיו נידון נאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל בגין 2 עבירות בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 22.06 ג' וכן תמורה מצטברת של 7,500 ₪. כמו כן, הורשע ב-2 עבירות נוספות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט החמיר את עונשו ל-40 חודשי מאסר בפועל ;

במסגרת ע"פ (מח' - חיפה) **מ"י נ' אלביליה** (18.10.12) - התקבל ערעור על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירה בודדת של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 3.535 ג' ועונשו הוחמר מ-12 חודשי מאסר בפועל ל-16 חודשים ;

במסגרת עפ"ג 28599-07-14 **וקנין נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל-42 חודשים מאסר בפועל בגין שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן במשקל כולל של כ-24 גרם קוקאין.

בבואו של בית משפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, הרי שיש ליתן הדעת למספר רכיבים לחומרה. ראשית המדובר בסחר בסם, הנמנה על הסמים הקטלניים. המדובר בכמויות אשר גם אם אינן גבוהות במיוחד, בוודאי שאין מדובר בכמויות מזעריות כאשר במצטבר סחר הנאשם בכ - 10 גרם קוקאין.

סכומי הכסף אשר קיבל הנאשם אף הם אינם מבוטלים באשר האישום השני והשלישי מדובר ב- 4,000 ₪ מצטבר ואילו באישום הראשון נמסרו לאחר 1,400 ₪.

המדובר במי שמעורבותו בעולם הסמים כפי שזו נלמדת מעובדות כתב האישום המתוקן, גבוהה. הדברים נלמדים ראשית מזמירותו של הסם לנאשם. באישום הראשון תוך שעה בלבד לאחר שנעשתה שיחת הטלפון בין הסוכן לנאשם, זה האחרון הורה לסוכן להגיע למרכז המסחרי שם ימסור לו את הסם. באישום השני, לא חולפת כחצי שעה מן שיחת הטלפון הראשונה עד אשר הנאשם מורה לסוכן להגיע למכבי האש שם תתבצע העסקה. תמונה דומה עולה גם באישום השלישי.

הנאשם משיג הסם באמצעות אחרים אשר מהווים מטבעם של דברים חלק משרשרת הפצת הסם. האחרים כך עולה, מגלים זמינות גבוהה עבור הנאשם כפי שהדבר נלמד מעובדות כתב האישום המתוקן. באישום הראשון אחר דואג להעביר הסם לנאשם ובאישום השני, הנאשם עוזב את המקום ל- 10 דקות לאחר שלקח את הכסף מהסוכן וחוזר עם הסם. דברי הנאשם באישום הראשון לפיהם "אין לו בכמויות כאלה קטנות" מדברת בעד עצמה ומלמדת כי אין עסקין באותו נרקומן אשר מוכר מנת סם אחת על מנת לממן את זו הבאה.

כך גם יש ליתן הדעת לפרק הזמן הרב שחלף מאז העסקה הראשונה לשתיים האחרונות. העובדה שהנאשם על רצף זמן של כ- חצי שנה פועל באותו דפוס של מכירת סם, מלמדת כי אין המדובר במעידה חד פעמית או אובדן שיקול הדעת.

הנאשם אינו משתמש בסמים אותם הוא מוכר כפי שהדבר עולה מתסקיר שירות המבחן. למעשה, מדובר במי שמבצע המיוחס לו על רקע בצע כסף. דבריו לפיהם ביקש לעזור ולסייע לאחרים, לא אמורים להקל עמו שכן לאותה "פסאדה" של המושיע והמסייע המשפחתי, נלווה "צד אפל" של סחר בסמים שבאמצעותו יכול היה לעזור למשפחתו.

אשר לאישום הראשון, אכן מדובר בסיוע שהעונש בגינו הוא מחצית מהעונש המקסימלי אולם, עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על סיוע ברף הגבוה שכן הנאשם הוא זה אשר משוחח עם הסוכן, הוא זה אשר קובע עמו את פרטי העסקה ומקום המפגש והוא זה שמעביר את הכסף מהסוכן לאחר ולהיפך. נוכחותו מצויה בכל פרטי ושלבי העסקה על כל המשתמע מכך.

ב"כ הנאשם ציין כי בקביעת העונש ההולם, יש להתחשב בכך שמדובר בסוכן מדיח. אכן במקרים מסוימים, הפעלת לחץ כבד מצד הסוכן המשטרתי, יכולה להוות נסיבה לקולא. לא מצאתי כי נסיבות התיק שבפני הינן אותו סוכן מדיח שאליו התייחסה הפסיקה כמי ש"יוצר פשיעה" חלף היותו "חושף פשיעה". הנאשם לא הגיע לעולם הסמים בשל בקשתו של הסוכן לקנות סם. לא נטען ולא הוכח כי הופעלו לחצים מכל סוג שהוא על מנת שהנאשם יתרצה ויספק את הסמים האמורים. נהפוך הוא. דבריה נאשם לפיהם אינו מתעסק בכמויות קטנות, מלמדות כי "יותר מאשר העגל רצה לינוק, הפרה רצתה להניק". בהקשר לכך יצוין כי עיון בהצעת חוק הממשלה 241 בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי התשס"ו 2006 אל מול התיקון בפועל כפי שהתקבל בסופם של דברים בתיקון 113, מגלה כי עובדת היות העבירה מבוצעת תוך שימוש בסוכן סמוי, הושמטה כנסיבה מקלה בגזירת העונש ומכאן, אין ללמוד על הקלה אוטומטית אך מעצם השימוש בסוכן סמוי והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט.

הואיל ומדובר במבצע סוכן, הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים השונים, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא, ברור ומוחשי. מהכמות אותה סחר הנאשם, ניתן להכין עשרות מנות לצריכה עצמית. הגם שבעבירות של סחר בסם, אין לנגד אינו של בית המשפט קורבן במובן "הקלאסי", הרי שמידי יום ביומו מגיעים לבית המשפט נאשמים שכל הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם, בהעדרו, אילו מבצעים עבירות ולא אחת, פוגעים ומאיימים על הקרובים להם בין אם עסקין באמא, אבא או בן זוג, והכל לצורך מימון הסם. בבואו של בית משפט לגזור עונשו של סוחר סמים, עליו לשים את מול עיניו את כל אותם צרכני סם, את כל ואתן תופעות הנלוות לשימוש בסמים

אסיים הילוכי עד כאן ואציין כי לא ברורה מידת הקרבה בין הנאשם לסוכן, אולם מהתסקיר עולה כי י מדובר במכר של המשפחה, דבר אשר יש בו לאבחן ולו במעט לל קולא את עניינו אל מול כל מי שמציע סם בטלפון לכל דורש.

מכל המקובץ לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, (סיוע לסחר) נע בין 8-16 חודשים מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בגין האישום השני והשלישי, נע בין 12 חודשים ל- 24 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם יש לקחת בחשבון לקולא, את ההודאה והחרטה של הנאשם, אשר יש בהם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. כך גם יש ליתן הדעת לנסיבות חייו הלא פשוטות וזאת כפי שעולה מהתסקיר, בכללן, התמכרות אביו לאלכוהול, על כל המשתמע מכך וכן המצב הכלכלי הקשה של משפחת מוצא. כמו כן, מדברי אשת הנאשם עולה כי הנאשם בטרם מעצרו עבד בעבודה מסודרת בחברת "מכתשים" וכי הלה מסייע בגידול שני ילדיהם הקטינים, ומכאן, שלעונש המאסר השפעה ממשית על בני משפחתו.

אשר לשיקולי שיקום- שירות המבחן בתסקירו מציין כי לנאשם יכולות וכחות לתפקוד חיובי וכי הנאשם הראה יכולות הסתגלות והתמדה בעבודה. שירות המבחן התרשם כי המעצר בתיק זה מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות לצד זאת, ישנם גורמי סיכון שיש לקחת בחשבון, בכללם, עברו הפלילי וכך שחרף המאסר המותנה, הלה לא עמד בפיתוי וביצע את המיוחס לו. נמצא כי אין לפנינו הליך שיקום "קלאסי" בו הנאשם עובר באופן פוזיטיבי תהליך של שינוי הכולל השתתפות פעילה במסגרות כאלה ואחרות. הגם כך אתן משקל מסוים לפוטנציאל השיקום של הנאשם הנובע מיכולתו להתמיד במסגרות תעסוקתיות וההשפעה שיש למעצר על התובנות שגיבש בעקבותיו.

לחומרה יש ליתן הדעת לכך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים וכי לחובתו שתי הרשעות קודמות שתיהן בגין עבירות סמים. במסגרת ת.פ 39133-04-11 הורשע הנאשם ביום 25.01.12 באחזקת סם שלא לצריכה עצמית. אז דובר על החזקת כ- חצי ק"ג חשיש ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בדרך של עבודת שירות. יצוין כי בין נימוקי בית המשפט לקבלת ההסדר, מפורטת העובדה שהנאשם עובד במכתשים וכי הינו אב לתינוקת צעירה. הרשעתו הנוספת של הנאשם הינה מיום 28.05.12 שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית בתקופה שקדמה למעשם שיוחסו לו במסגרת ת.פ 39133-04-11. נדמה כי בצדק נטען, שבית המשפט נקט עמו בגישה מקלה יחסית שלא הביאה את הנאשם לתובנה לחדול ממעורבותו בעולם הסמים. אלה כאלה יש בהם כדי ליתן משקל מסוים גם להרתעת הקטין וכן להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע.

אחידות הענישה:

ב"כ הנאשם הרחיב את דיבורו בטיעונים לעונש ביחס לעיקרון זה תוך שהוא מכוון לעונשים שנגזרו על אחרים במסגרת אותו מבצע סוכן. ביתר פירוט, כיוון טיעוניו לעונש שנגזר על אחר בשם נתנאל אזולאי לו יוחסו גם בדומה לתיק שבפנינו שתי עבירות של סחר בסם מסוכן וכן עבירה של סיוע בסחר. על נתנאל נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

לדברי ב"כ הנאשם, יש לגזור על הנאשם בתיק שלפני עונש קל משמעותית מזה שנגזר על נתנאל וזאת בשים לב
עמוד 7

לחומרתם רבה יותר של האישומים בהם הלה הורשע, בשים לב לעברו הפלילי המכביד אל מול הנאשם שבפני. בכל מקרה, זה סבור כי אין מקום לגזור עונש גבוה יותר מזה שנגזר על נתנאל.

לכאורה, יש ממש בדברי ב"כ הנאשם אולם המשקל שינתן להם, לא יהא משמעותי כפי שזה עותר לו. ראשית, כבר נקבע בפסיקה כי אפילו מדובר באותו סוכן ובאותו מבצע, הרי שאין לומר שמדובר במעשים דומים או פרשיה אחת המחייבת מידרוג מובנה. לא נטען בכל דרך שהיא, שנתנאל או הנאשם שבפני פעלו יחדיו או תיזמנו את העסקאות מול הסוכן כחלק מפרשיה אחת. לכל עסקה נסיבות ומאפיינים שונים.

שנית, וביתר שאת העונש שנגזר על נתנאל הינו "עונש סגור" שהובא לאישורו של בית המשפט. במצב דברים זה, בית המשפט אשר פועל בהתאם להלכת פלוני, אינו גוזר בהכרח את העונש שנכון וראוי היה להטיל על הנאשמים והתערבותו נעשית אך ורק במקרה קיצוני, בהם ההסדר אינו נותן מענה לשיקולי הענישה השונים. כך גם, לא כל השיקולים שעומדים בבסיס ההסדר הסגור, מוצאים ביטוי בטיעונים לעונש.

יפים לענייננו דברי בית המשפט בת.פ 38119-03-11 מדינת ישראל נ' ברנס:

"ארשה לעצמי לומר כי הדברים נכונים אף יותר ביחס לעונשים שהושתו על נאשמים במסגרת הסדרי טיעון. כידוע הסדר טיעון הינו תולדה של מו"מ בין המאשימה לבין הנאשם בשיטה של תן וקח. במסגרת הסדר הטיעון, מסכימה המאשימה משיקוליה להקל בעונשו של נאשם אף מתחת לרף הענישה המקובל וזאת בתמורה להודייתו. מכאן שלא ניתן לראות בעונש שהושת במסגרת הסדר טיעון שכזה המשקף מדיניות ענישה נוהגת לענין קביעת מתחם ענישה הולם. אשר על כן, בפסיקה המקלה שהוגשה בענייננו, ככל שהיא תולדה של הסדרי טיעון, אין כדי להוות אינדיקציה של ממש למתחם הענישה ההולם". עוד ראה דברי בית המשפט הצבאי לערעורים במסגרת עד"י 2113/12 וכן ע"פ 512/13.

הפעלת האסרים המותנים - אין מחלוקת כי שני המאסרים המותנים אשר ניתנו במסגרת ת"פ 39133-04-11 ות"פ 20130-07-11, בני 12 ו-3 חודשים כל אחד חלים בעניינו. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על דרך הכלל יש להורות על הפעלת המאסרים במצטבר. וראו בעניין זה ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' ע.ד.** (6.6.13). לצד האמור, ולו לפנים משורת הדין, מצאתי ליתן ביטוי להודאתו של הנאשם שמן הראוי שתילקח בחשבון גם לעניין חפיפה מסוימת של המאסרים המותנים וכך גם בהתייחס לעונש המאסר הכולל אותו אשית על הנאשם.

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. בכך ינתן משקל לטענת ההגנה בנוגע לייזום העסקאות והפסקתן וליתר טיעוני ההגנה. מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי על דרך הכלל יש מקום להטלת עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי

ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. בענייננו, בשים לב לכך שהרקע למעשיו של הנאשם הינו המצוקה הכלכלית בה משפחת מוצאו נתונה ולפנים משורת הדין, מצאתי להשית על הנאשם קנס מתון.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 25 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 29.4.14.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 39133-04-11 כך ש- 8 חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א לעיל ו- 4 בחופף.

ג. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 20130-07-11 לעונש המאסר שעליו הוריתי בסעיף א' לעיל.

סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 33 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו כפי שמפורט בסעיף א לעיל.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.

ה. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.

ו. 5,000 ₪ קנס או 20 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.01.16.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד/לחלט/להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ה, 26/01/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

